
Zpravodaj

Smřic a Rodova

3

25. ZÁŘÍ 1995

1895 - 1995 100 let školní budovy

Slovo starosty

Měsíc Bosny a Hercegoviny v Čechách

Většinou se ptáme, proč? Historická kontinuita a podobnost osudů Bosny a Čech je už i mimo povědomí. Existuje. Od českých vzdělavatelů a vojáků CaK monarchie až po střídající se krátká období svobody s dlouhými obdobími okupačních a válečných dění. Podobnost je i v tom, že obě země byly součástí vícenárodního státu, vzniklého rozpadem CaK říše.

Dnešní situace Bosny a Hercegoviny, v nichž probíhají národnostní i náboženské boje spolu s vyrovnáváním staletých křivd a zejména majetkových rozdílů, je tragická. Válka nejenže brání jakékoliv systematické práci a systematicky ničí hodnoty, navíc nesmyslně zbavuje života ty nejslabší a bezbranné.

Proto se uskuteční ve dnech 19. září až 15. října 1995 Měsíc Bosny a Hercegoviny, který má za úkol upozornit lidi u nás na to, že nepříliš daleko od našeho státu jiní lidé trpí a umírají. Nadace „Člověk v tísni“ se obrací na nás všechny s prostým lidským apelem:

„Lidi, myslíte na lidi a pomozte jim, kde pomoci můžete.“

Lidé, můžete-li, pomozte i vy. Proto tedy Měsíc Bosny a Hercegoviny i u nás ve Smiřicích.

Ing. Lubomír Kupka
starosta města

INFORMACE Z RADNICE

- Projekt na dokončení rekonstrukce Dvorany přišel na 390 tisíc korun. Původní rozpočet ve výši 11 milionů Kč se „vyšplhal“ na 15 milionů. O dodavatelské firmě rozhoduje výběrová komise. Ta vybrala firmu, která přišla s nabídkou za 14,5 milionů korun, ale v prováděcím rozpočtu již chtěli 18 milionů Kč – pochopitelně, s tím nebylo možno souhlasit. Takže se pokračuje v jednání a práce na rekonstrukci Dvorany ke škodě města nepokročily.
- Budova radnice svým vzhledem už dost dávno nereprezentovala důstojným způsobem naše město. Bylo proto rozhodnuto o opravě fasády i obkladů. Pokyn památkářů předepisoval zachování původního vzhledu. Státní památková péče přispěla na opravy 300 000 Kč a Okresní úřad v Hradci Králové přispěl 500 000 Kč. Zbytek bude muset doplatit město.
- V souvislosti se zahájením akce Smiřice – OBORA (viz samostatný článek) je prováděna rekultivace dřívější skládky odpadů. Okresní úřad nechce platit za tyto práce – zvláštní logika. Město likviduje nepořádek po druhých (odpad se sem vozil např. i z Hradce Králové) a ještě by to mělo zaplatit?!
- Znovu a znovu se ukazuje, jak neujasněné byly dosud majetkové vztahy. Ukázalo se, že smiřický hřbitov nepatřil městu, ale podniku Služeb.
- S příchodem podzimních chladných dnů nastala nepříjemná situace v mateřské škole. Majitel

MŠ – Pozemkový fond nedal včas souhlas k rekonstrukci kotelny ústředního topení. Ředitelka mateřské školy musela už shánět elektrické radiátory, aby MŠ nemusela přerušit svůj provoz.

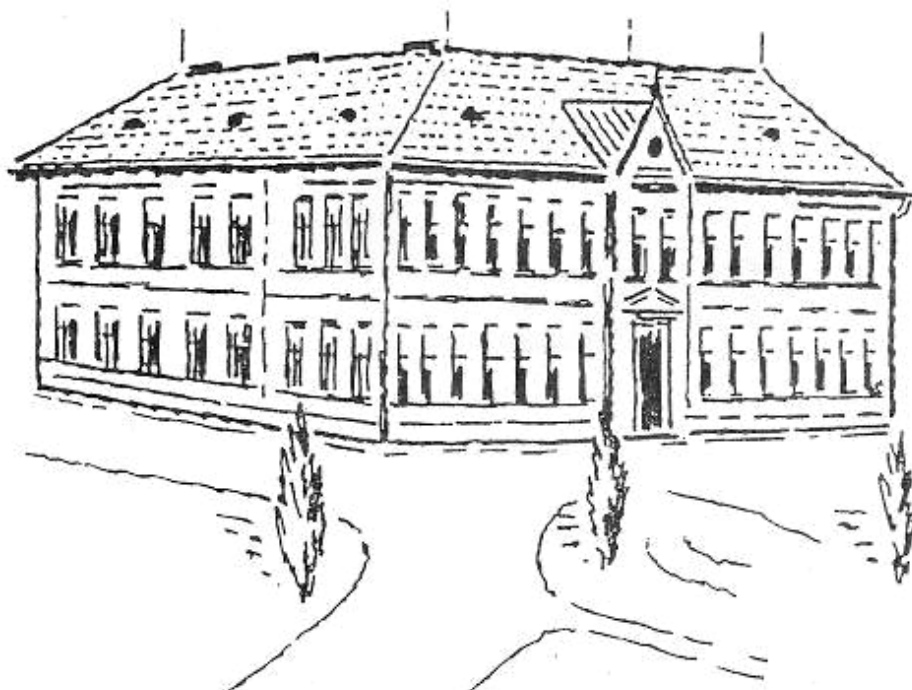
- V součinnosti s obecními úřady v Holohlavech a v Černožicích a pomocí sponzorství místních živnostníků a podniků bude vydána regionální mapa s inzercí podnikatelů.
- Byl odhlasován souhlas s umístěním kavárny – vinárny v prvním poschodí firmy REGAL (bývalý KOVOMAT) s možností pořádání diskoték.
- Firma KUTÍK má zájem o koupi pozemku vedle výroby nábytku u sila – chce zde postavit stanici technické kontroly motorových vozidel.
- Počítá se s prodejem bytů – v porovnání s většími městy bude jejich cena vcelku přijatelná. Přednost bude mít nejdříve nájemník a potom obyvatel domu – potom by přišli do úvahy další zájemci.
- Byla přijata nabídka firmy UNIKA (s.r.o.) na zaplacení 100 000 Kč z celkového dluhu kolem 180 tisíc korun. Vymáhání pohledávky soudní cestou by nebylo výhodnější.
- Mezi dlužníky patří i rehabilitační středisko SEZAM. Jednoduché by bylo přerušit dodávku vody a tepla – co by však na přerušení provozu rehabilitace řekli pacienti?

Výňatek ze zápisu z jednání městského zastupitelstva ze dne 26. září 1995.

100 let

1. září 1895 – 1. září 1995

Pro toto číslo Zpravodaje se sešlo hodně aktuálních zpráv a článků. O stoleté školní budově budou v tomto čísle uvedeny jen nejzákladnější údaje (někdy příště budou uvedeny další podrobnosti):

V roce 1894 byly prostorové poměry místní školy (učilo se v budově bývalé radnice v čp. 126 a v dnes již zbořeném domě na Palackého ulici) velmi špatné. Ve třídách bylo dnes až neuvěřitelných 100 žáků. Tato situace přiměla představitele města k rozhodnutí o stavbě nové školní budovy. Pro stavbu školy bylo vybráno místo „Na obci“ – v dnešní Jiráskově ulici. Stavba nové školní budovy byla zahájena v roce 1894 a za 37 000 tehdejších zlatých byla v srpnu 1895 připravena k vyučování. A tím jsme se dostali ke stoletému výročí **školní budovy** ve Smiřicích.

Prvního září 1895 byla nová škola podle tehdejších zvyklostí vysvěcena. Vysvětil ji biskupský vikář a holohlavský děkan Alois Nývlt (po něm je pojmenována ulice za školou). Kazatelem byl zámecký kaplan Jan Čapek. Asistoval mu čestný děkan a vikariátní tajemník z Hořiněvsí dp Kozák, holohlavský kaplan Jan Karásek a Jaroslav Horák z Černilova. Pro celé město bylo zahájení vyučování v nové budově velkou událostí. Město bylo proto vyzdobeno prapory a odpoledne se uskutečnil v restauraci slavnostní koncert.

Kresba na titulní straně časopisu i kresba na předcházející stránce nám dává představu o původním vzhledu školní budovy. Budova byla pouze jednopatrová a fasáda byla bohatě členěná. Z kresby v úvodu tohoto článku je patrné, že před budovou školy byla parková úprava – tehdy se říkalo libosad. V libosadu byla 2. prosince 1908 zbudována nákladem 1 800,– korun jubilejní veřejná studna – ve školní kronice se nedalo vyčíst, k jakému výročí to bylo. V dubnu roku 1926 byla v libosadu z podnětu učitelského sboru zasazena Masarykova lípa – zde už se dá význam tohoto aktu snadno vytušit.

Tato dobová fotografie nám dává představu o původním vzhledu školní budovy a ukazuje, že před školou bylo o jednu řadu lip více. Rozšíření silnice a stínění ve škole si vyžádalo její vykácení.

V březnu roku 1925 byla rozšířena školní zahrada na 11,37 arů (na jejím místě dnes stojí tělocvična) a upravena podle plánu chrudimského zahradního architekta. Úpravy si vyžádaly náklad 8 000,– korun.

K první výrazné modernizaci školní budovy došlo v roce 1926. Nákladem 109 986,– Kč bylo v budově zavedeno ústřední vytápění. Byl zbudován i rozvod vody nákladem 30 057,– Kč. Byl zřízen i odpad vody za 15 000,– Kč. V tomto roce byla ještě také proti bytu školníka zřízena školní kuchyně.

Dne 1. září 1931 byl zahájen provoz v Masarykově domě sociální péče. Působila zde poradna Ochrany matek a dětí a mateřská škola. Jedná se o dnes neexistující budovu, kterou minulé generace znají jako „malou školní budovu“ (dnes na jejím místě stojí nová školní jídelna). Již od 1. září 1933 sem totiž byla umístěna jedna první třída a jak víme, později tato budova sloužila škole celá.

Dnes se to může zdát až neuvěřitelné, ale v té době stála škola prakticky na okraji města a jak je ze snímku zřejmé, od školy bylo možno vidět do polí.

Ve škole se měnila organizace vyučování. Přibývaly i další ročníky. Tak např. ve školním roce 1937/38 byla nákladem města zřízena 4. třída měšťanské školy. V letech 1945 až 1948 bylo na školách pět ročníků obecné školy a čtyři roky školy měšťanské (tak tomu bylo v podstatě od roku 1883).

Další zásadní organizační změny byly uskutečněny celostátně až po roce 1948. Hned 21. dubna 1948 přišel nechvalně známý zákon o tzv. jednotné škole. Do současné doby bylo reforem ve školství téměř nepočítaně: měnila se délka docházky, názvy škol, měnily se osnovy a měnily se vyučovací metody práce – jen kolik potíží přinesly do škol „množiny“... Od letošního školního roku má být základní vzdělání opět devítileté – I. stupeň – obecná škola – bude mít 5 ročníků a II. stupeň – občanská škola – bude mít 4 ročníky – všichni žáci půjdou do 9. třídy.

Velký počet žáků na konci padesátých let způsobil, že muselo být zahájeno směnné vyučování. Proto bylo v roce 1959 rozhodnuto zvětšit kapacitu budovy školy zvýšením o jedno patro. Rodiče i občané pomohli: při výrobě cihel v místní cihelně a škrabáním starých cihel. Na hřišti školy byly vyrobeny cihlové panely. Potom prakticky jen během prázdnin byla snesena střecha, z panelů přistavěno 2. patro a střecha znovu usazena na vršek budovy. Tato stavební úprava budovu zcela změnila – budova je od té doby trojpodlažní a byla opatřena moderní strohou fasádou. Vyučování ve druhém patře bylo slavnostně zahájeno 13. listopadu 1961.

Docházelo ke změnám v regionální síti škol. Došlo ke dvěma vlnám uzavírání škol v okolních obcích. První etapa byla uskutečněna v roce 1964 a počet žáků školy se zvýšil – školu navštěvovalo 620 žáků.

V roce 1966 byla zahájena výstavba nové kotelny mimo budovu školy a zároveň byla provedena rekonstrukce ústředního topení v budově. Přízemí školní budovy se muselo v souvislosti s těmito pracemi vyklidit a opět se muselo směnovat. Ve školním roce 1969/70 byla v přízemí školy zřízena šatna a pro děvčata cvičná kuchyň se třemi kuchyňskými linkami.

Ke druhé etapě rušení okolních škol došlo v roce 1975. Školy zůstaly pouze v Černožicích a v Hoříněvsi. Od tohoto roku dojíždějí do zdejší školy žáci z 15 okolních obcí. Po této etapě se počet žáků školy výrazně zvýšil. Do školy ve Smiřicích začalo chodit o 140 žáků více. To všechno nadělalo a stále ještě dělá vrásky představitelům města. Škola je neustále malá a vyžaduje trvalé rozšiřování.

V roce 1975 byla slavnostně otevřena nová tělocvična (v té době největší v okrese Hradec Králové) a šatna (i zde se vlastně jedná o výročí – tělocvičně i šatně je 20 let). Z bývalých tělocvičen (normální, které se říkalo velká a z malé, která byla pouze upravenou třídou) vznikly 2 nové potřebné učebny.

K dalším významným změnám v budově školy došlo ve školním roce 1977/78: byl zaveden vodovod do všech tříd, byla vyměněna dožívající původní okna a byly vyměněny dveře. Všude bylo zavedeno zářivkové osvětlení.

V osmdesátých letech se počet žáků stále zvyšoval a blížil se hranici 800 docházejících a dojíždějících žáků. Svízelnou prostorovou situaci školy rozhodlo město řešit přístavbou 12třídního pavilonu. Stavba byla prováděna z poloviny v akci „Z“, proto se otevření protáhlo. Ke slavnostnímu otevření došlo 17. února 1986 (i zde by se mohlo v tomto školním roce vzpomenout 10letého výročí). Bylo to právě včas – vždyť škola měla v té době 27 tříd a 4 družiny a docházelo do ní až rekordních 803 žáků.

Po roce 1989 následovaly další úpravy budovy. V celé budově byla nákladem více než 1 milionu korun provedena protiradonová opatření, střecha byla opatřena novou hliníkovou krytinou, došlo i na zcela nevyhovující WC, vedle budov školy byla postavena moderní školní vývařovna s jídelnou, kotelna školy byla převedena na topení zemním plynem, západní strana původní budovy byla po více než 30 letech nahozena, byl dán do pořádku školní dvůr.

Při zamyšlení nad uplynulými 100 lety „babičky“ školní budovy se zkusme podívat i na její budoucnost. Děti sice ubývá, ale škola stále nemá nadbytek prostoru. Dvě třídy jsou už několik roků umístěny v Holohlavech (ty jsou součástí smiřické školy a vlastně řeší prostorové problémy) a jedna třída je vyučována v místnosti patřící ve skutečnosti školní družině. A to od letoška budou opět deváté třídy! A věřte tomu nebo ne – přesto, že mít dítě není nyní levné, určitě se ještě zvedne populační křivka (v důsledku dřívější zvýšené populační vlny). Dalo by se mluvit i o moderní výuce v moderně zařízených odborných učebnách (tak, jak tomu je v cizině) – ty jsou asi ještě nejméně pro jednu generaci učitelů pouhým snem.

Nebo se bude ještě přistavovat?

ČSSD versus STAROSTA – polemika pokračuje

Odpověď panu starostovi na kritiku ČSSD

(Jedná se o odpověď panu starostovi na jeho článek ve Zpravodaji čísla 2/95 z června tohoto roku).

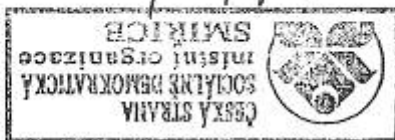
Členové ČSSD velmi překvapilo zjištění pana starosty ing. L. Kupky až po komunálních volbách, že stranu ČSSD v bezstarostně důvěřivém období vedl pan Fierlinger řízený z pozadí KSČ. V době, kdy byl uveden na kandidátce ČSSD se k tomuto zjištění nepropracoval a teprve volby mu k tomuto poznání zřejmě pomohly.

Současně nemůžeme souhlasit, že pan Spurný předjednával do rady poslance za KSČM, neboť k tomu neměl oprávnění ani souhlas této strany. Pouze zazněl návrh, že by do rady patřil odborník stavař pan František Malý, neboť rada s odborníkem tohoto oboru je jistě vhodnější než odborníkem z oboru podnikání, medicíny nebo strojní konstrukce, protože problematika výstavby je téměř každodenním problémem města.

Toto na vysvětlenou široké veřejnosti.

Členové ČSSD Smičice

Spurný J.

Dvě starostova sdělení:

- 1) Sdělení poctivým a slušným členům ČSSD, zastoupeným panem Spurným: Napsané nebylo kritikou, ale pouze konstatováním a upozorněním.
- 2) Sdělení spisovatelům výše uvedené „odpovědi“: Vaše a mé názory se liší, ale přesto je můžete svobodně publikovat. Zároveň se potvrzuje, že vaše a moje stupnice hodnot se zcela liší.

Široká veřejnost má možnost si vybrat podle svých měřítek.

Ing. Lubomír Kupka, starosta

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána jména a bydliště dlužníků.

Rozšiřují se řady neplatičů

Na základě usnesení Městské rady ve Smičicích opět oznamujeme veřejnosti, že se nepodařilo pohnout svědomím některých nájemníků obecních bytů a řady neplatičů rostou. Jedinou odezvou na zveřejněný seznam dlužníků byla reklamace na omylem zveřejněnou částku 100 Kč.

Tímto se pí L. velice omlouváme, že došlo k politováníhodné chybě u její osoby. Pí L. z čp. nájemné doplatila před koncem roku 1994.

Zároveň předkládáme seznam nájemníků, jejichž dluhy trvají nebo rostou. Neplatičů je samozřejmě víc, ale to jsou jen ojedinělá opomenutí a věříme, že dotyční sami přijdou dluhy vyrovnat.

V měsíci říjnu se budou konat první soudní jednání s dlužníky o přivolení soudu k výpovědi z bytu.

Věříme, že se dotyční občané včas rozpomenou na své povinnosti.

Jméno:	Adresa:	1994 Pohledávka	Doplatek služeb	1995 nájemné	Celkem dluh
D. E.		8054	2425	1058	11537
K. M.		2607	737	814	4158
K. L.		1995	675	1665	4335
O. D.		0	0	1508	1508
P. D.		1130	2001	504	3635
R. J.		7930	1251	114	9295
V. J.		643	403	0	1046
V. Č.		746	593	0	1339
V. L.		5010	1399	1328	7737
S. L.		996	1812	964	3772
Š. M.		1514	1195	0	2709
H. M.		0	427	1044	1471
K. J.		0	178	0	178
K. I.		0	530	0	530
C. I.		0	366	1090	1456
K. Z.		0	484	0	484
S. L.		0	895	0	895
V. J.		0	599	0	599
H. K.		0	158	0	158
K. H.		0	1541	0	1541
Č. A.		1125	0	7875	9000
M. M.		0	0	1466	1466
Celkem k 31. 7. 1995 dluží občané bytovému odboru					68849,-

Bytový podnik MěÚ
Milan Moník

Odbor výstavby a životního prostředí informuje

Letošní rok 1995 je rokem Země

Yoko Ono: Zaposlouchejme se do zvuku otáčení Země. Země nám toho tolik dává. Měli bychom Zemi naslouchat a slyšet tlukot jejího srdce a žít v harmonii s touto nádhernou planetou.

M. Gándhí: Důležitější je žít, než zvyšovat životní tempo.

A. Co nového je v odpadovém hospodářství

Především poděkování všem těm občanům našeho městečka, kteří pochopili problematiku a likvidují odpady zákonným způsobem. Zvedla se sice položka nákladů v domácím rozpočtu, ale domníváme se, že je únosná. Městský úřad Smiřice sám přispívá ročně částkou 320 tisíc Kč na likvidaci domovního odpadu v našem 3tisícovém městečku.

Ty méně disciplinované občany, kteří se třeba i vysmívají tomu, že soused „vyhazuje zbytečně peníze za popelnici“ upozorňujeme, že brzy padne kosa na kámen. Nově připravovaný zákon o odpadech bude zaměřen na citelné postihy právě těchto osob.

V areálu bývalých Sběrných surovin Smiřice působí firma Dadrus, která se zabývá výkupem druhotných surovin, tj. papíru, skla, železa, kožek, hadrů z přírodního materiálu, autobaterií (i s elektrolytem).

Ale co už asi nevíte – celkem za velmi přijatelnou cenu se zde můžete legálně zbavit neskladného tuhého domovního odpadu, jako je starý slamník, matrace, kufr apod.

Provozní doba sběrný Dadrus je: každé úterý od 14 do 18 hod.
 každá sobota od 8 do 12 hod.

Pozor:

1. Od 1. října 1995 bude firma Dadrus za poplatek odebírat ojeté pneumatiky od nákladních i osobních aut. Poplatek za převzetí 1 ks pneumatiky osobního automobilu bude 20–25 Kč.
2. Od příštího roku tj. od r. 1996 firma Dadrus bude brát i dosloužilé zářivky.
3. Jedná se o možnosti odevzdávání běžných baterií používaných v kapesních svítilnách, radiomagnetofonech apod. Je to nebezpečný odpad, který by se měl také ekologicky likvidovat.

Pro rok 1996 se rýsuje ekologický sběr dalších druhů odpadů jako jsou nefunkční ledničky a mrazničky, což je vlastně odpad nejen kovu, ale umělé hmoty a nebezpečného freonu poškozujícího ozonoféru. V 2. polovině roku 1996 má být dána do provozu likvidační linka firmy Ekotron s.r.o. Benešov. Lednička nebo mraznička pak bude od občanů dokonce odkoupena přibližně za 100 Kč. Právníkové osoby naopak za ekologické zlikvidování nefunkční lednice či mraznice zaplatí. Bližší informace o zahájení sběru bude oznámena hned, jakmile to bude aktuální.

B. Separovaný sběr plastového odpadu

Uvažuje se též o separaci plastového odpadu. Některé druhy umělých hmot např. skleníkové folie, rozbité plastové bedýnky z duroplastu apod. odebírá též firma Dadrus. Plast je nerozložitelný odpad, jeho uložení na skládce není nejvhodnějším řešením a jeho pálení doma v kamnech, to je vůbec ten nejhorší způsob likvidace. Je hodně druhů umělých hmot a pálením vzniká řada škodlivin od kadmia, olova, rtuti až po jedovaté dioxiny, což jsou vysoce akutně toxické látky s účinky mutagenními a rakovinotvornými. Dioxin se objevil např. v defoliantech použitých ve válce ve Vietnamu a způsobil utrpení tamnímu obyvatelstvu, byl příčinou ekologické katastrofy v Sevesu v Itálii, působí vymírání života v řece sv. Vavřince. Pálením zbytků mořidla na dřevo, obsahující PCP nebo lindan, též vzniká jedovatý dioxin. Dioxin je nebezpečný i v malých množstvích.

C. Odvoz odpadu ve Smiřicích

Odvoz odpadu v našem městě provádí firma Ladislav RUND, 551 02 Josefov, tel. 0442/2381 a nabízí různé časové svozy. Nová kovová popelnice stojí 700,- Kč. Můžete ji odebrat přímo

u firmy – popelnice se vejde na zadní sedadla osobního auta (nová vám sedadla neušpiní). Po vzájemné domluvě vám firma Rund popelnici přiveze, předá a žadatel ji v hotovosti zaplatí. Zájemci mohou jednat přímo s firmou (nejrychlejší způsob), nebo prostřednictvím MěÚ Smiřice – odbor životního prostředí.

Městský úřad Smiřice, odbor výstavby a životního prostředí
(mm)

Ještě dodatečně vás informujeme o tom, že Městský úřad uspořádá v sobotu dne 7. října tohoto roku sběr podzimního odpadu ze soukromých zahrádek. V případě potřeby by byl tento sběr zopakován i o 14 dnů později.

Jak také vznikala naše příjmení

Jako redaktor smiřického Zpravodaje se setkávám s mnoha údaji z dnešních a dřívějších Smiřic i okolí. Je např. zajímavé sledovat výskyt jmen a příjmení v různých dobách. Při sledování historických událostí jsem si všiml, že některá příjmení přetrvávají i několik století. Jiná se vyskytují jen v jedné generaci nebo dokonce pouze u jedince. Na základě městské matriky jsem chtěl pro Zpravodaj připravit přehled křestních jmen a příjmení smiřických občanů.

Musím přiznat, že mě můj (nyní už bývalý) kolega ze školy, učitel Jiří Matějka (bydlí v Černožicích), předběhl a přinesl mi pro Zpravodaj článek o vzniku příjmení na bývalém Smiřickém panství. Je to velmi zajímavé čtení – bude snad zajímat i vás. Patří mu proto velký dík a zde je první část tohoto jeho pojednání o příjmeních:

Již mnoho lidí z našeho kraje sedělo ve Státním ústředním archivu v Praze a zamýšlelo se nad následujícími řádky.

„Já, Daniel Ousteký z Festemberku, hejtman panství Smiřického, přiznávám se, že na panství hraběcím smiřickým, mně pod správu svěřeným, níže psané osoby a lidé se nacházejí.“

Je to počátek „Soupisu poddaných (a nejen jich) podle víry“ z roku 1651. Třicetiletá válka skončila teprve před třemi lety. Před třemi lety odtáhli Švédové. Vládnoucí cizí moc měla teprve nyní čas začít se starat o to, zda se myšlení českých poddaných ubírá oním jediným povoleným směrem.

Tento „Soupis“ byl dělán na přímý pokyn pražských královských místodržících a je o to cennější, že nezahrnuje pouze lidi usedlé, ale tentokrát úplně všechny – od právě narozených dětí až po smiřickou (a nejen v tehdejší době smiřickou) zvláštnost – devadesátiletou vdovu Annu Koudelkovou.

Nevedme naše zamýšlení tím směrem, kvůli kterému tehdy soupis vznikl, totiž ke zkoumání víry našich předků. I když ani to by nebylo nezajímavé, o tom si nakonec můžeme povědět někdy příště. Zamysleme se nad tím, jak tento seznam zachycuje postupný vznik našich příjmení.

Že původně existovala spíše jen křestní jména, to dnes ví z dějepisu každé dítě. Že postupně přibýval ke křestnímu jménu údaj, odkud dotyčná osoba je, to známe hlavně z případů našich zemanů – např. Jan z Holohlav. I Hašek ve svém „Dobřím vojáku Švejkovi“ míní, že je jenom dobře, když jsme každý odněkud. A smiřický „SOUPIS“ z roku 1651 nám zcela jasně ukazuje, jak právě tato naše určitá zakotvenost postupně určovala naše příjmení.

Ne každý v „Soupisu“ má již příjmení, ale je patrné, že se pisatel snaží, aby pokud možno velká

část lidí příjmení již měla. A protože na smiřickém zámku (v onom roce samozřejmě ještě ne v podobě, na jakou jsme zvyklí dnes) bylo zaměstnáno množství lidí z okolí (jen pro ilustraci – smiřický zámek celkem 152 obyvatel, městečko Smiřice 199 obyvatel, ves Smiřičky 119 obyvatel, sousední Holohlavy 179 obyvatel atd.), je zřejmé, že se nejvíce zaváděla příjmení podle místa bydliště.

Příjmení podle bydliště

Pokud se jedná o lidi svobodné, mívají jména i vzdálených míst, pokud jde o lidi poddané, jejich příjmení nám připomínají obce našeho blízkého okolí.

Již příjmení dvaapadesátiletého smiřického hejtmana OUSTECKÝ ukazuje na jméno vzdálenějšího „Oustí“ či „Ústí“.

Jeho kočím byl Jiřík MÁSLOJEDSKÝ, samozřejmě poddaný. Pro změnu svobodný člověk, zámecký důchodník, nesl příjmení STRAKONICKÝ. Čtyřicetiletá svobodná zámecká chůva se jmenovala Zuzana PILNÍKOVSKÁ.

Třináctiletý sirotek žijící na zámku se nazýval Václav NEZNÁŠSKÝ.

Nejlépe nám charakterizuje počátek dávání příjmení následující příklad. V „Soupisu“ je při zámku uvedena třináctiletá děvečka Dorota z ČERNILOVA. Ale velice blízko je napsáno, že devatenáctiletý zámecký kovář je Jan ČERNILOVSKÝ. Jeho o sedm let starší kolega v práci je Jan JÁSENSKÝ. A jim oběma tovaryši Jiřík ČERNOŽSKÝ.

Svobodný fořt nese jméno vzdálenějšího městečka – Jan KOPIDLANSKÝ. Sedmadvacetiletý myslivec je Pavel ŽIŽELOVSKÝ a jeho starší spolupracovník je Jan SVINARSKÝ.

Holota tehdy neznamenovalo nadávku. Značilo to úctyhodné povolání zámeckého psovoda. Holotou neboli psovodem byl tehdy sedmnáctiletý Václav LEJŠOVSKÝ. Jiřík HOŘEŇOVSKÝ měl funkci polesného, voborníkem byl Martin KOHOUTOVSKÝ a zámeckým štěpařem Jakub BUKOVSKÝ.

Někdy ani hejtman nemusel vědět, odkud kdo je. Pak si pomohl jednoduše – svědčí o tom příjmení dvacetiletého pacholka Adam PŘESPOLNÍ. Šlo to i jinak (to už se dostáváme ze zámku do městečka Smiřice) – Martin CIZOPANSKÝ.

V městečku Smiřice najdeme osmatřicetiletého konšela Petra MEZLETICKÉHO (snad Mezleč, dnešní Mezilesí), nebo Jakuba ČERNOHORSKÉHO, sedmdesátiletého zámečnicka, ale také Barboru NĚMKYNI. Je označena jako osamělá třicátnice, cizopanská. Zřejmě z některé vesnice německy mluvícího pohraničí.

Ve vsi Smiřičky nám jméno Anna ČERNUŠKA může naznačit původ černilovský, či černožický. Mohlo to být samozřejmě i jinak. Měla třeba pouze tmavší pleť. Ale to by byl již případ jiný.

Ale docela dobře podle bydliště vzniklo i jméno šestašedesátiletého obyvatele Smiřic Jana VÝRAVSKÉHO.

V Holohlavech najdeme v té době Lukáše POLICKÉHO, v Rožnově pak Jiříka HOŘINSKÉHO, Pavla SKALICKÉHO, Václava ZVOLSKÉHO, v Neznášově pak Dorotu DVORSKOU (zde jde ovšem spíše o neznášovský dvůr, jeden z největších dvorů Smiřického panství).

V Černožicích se tehdejší sedmačtyřicetiletý rychtář jmenoval Tobiáš PŘEROVSKÝ (zde by mohlo být podle místního názvu i PŘELOVSKÝ) a čtyřicetiletý zahradník Jiřík BROUMOVSKÝ.

Takto bychom mohli pokračovat dalšími obcemi Smiřického panství, ale domníváme se, že uvedené příklady stačí. Uvedený „Soupis“ nám ovšem velice dobře umožňuje rozeznat i další

možnosti vzniku příjmení – to si však necháme pro pokračování v dalším čísle Zpravodaje.

Jiří Matějka, učitel základní školy

Konečně koupání u Smiřic?

Na východ od Smiřic vedou za Labem dvě cesty. Jedna vede směrem na Smržov (s pokračováním do Libřic, Českého Meziříčí, Opočna a Orlických hor) a druhá vede kolem Číbuze do Hradce Králové (v Číbuzi s odbočkou na Újezd, Černilov a do Třebechovic pod Orebem). Dá se plně předpokládat, že tuto skutečnost znají prakticky všichni čtenáři našeho časopisu. Mezi našimi čtenáři se však najdou pamětníci, kteří vědí, že cesta ke Smržovu byla nazývána cesta „Hatěmi“ a cesta k Číbuzi bývala známa jako cesta „Oborou kolem Bezedňáku“.

V tomto článku se zaměříme právě na tu druhou cestu – „Oborou“. U Smiřic za Labem totiž dříve bývaly lesy, které kdysi sahaly až k Černilovu, k Vlkovu, k Plesu apod. V prostoru hned za zámek a za Labem bývala zámecká obora, která byla označována jako malá obora. Zde se chovala pernatá zvěř (bažanti, koroptve) a zvěř spárkatá (srnci). Na tuto oboru navazovala velká obora, kde bylo chováno okolo stovky jelenů a laní – snad zde byli i mufloni.

U Číbuze býval na okraji obory při cestě do Smiřic strážní domek se závorou. V době povodní (labská voda se rozlévala až k Číbuzi a Hubílesu) zde byla k dispozici loďka, na které bývali zájemci převáženi mezi Smiřicemi a Číbuzí.

V letech 1863 až 1882 vlastnili Smiřice liberečtí továrníci Liebigové (otec a později syn). Ti se dosti významně zapsali do dění ve Smiřicích. Upravili zámek, mladší Liebig založil zámecký park, dali postavit nádražní budovu, restauraci nad nádražím Na lednici, roku 1867 nechali postavit cukrovar...

Liebigové však nechali ve Smiřicích postavit i velkou parní pilu (za nádražím v místech dílen státního statku). Všechny tyto akce zajistily práci a tím i obživu mnoha lidem. V uvedené pile se pochopitelně řezalo dříví – hodně dřeva. Nenávratně se zde stromy ze smiřických lesů – tedy i ze Smiřické obory – změnil na stavební dřevo, které se nově postavenou železniční dráhou Pardubice–Liberec odváželo pryč.

Zmizela obora, ale název Obora byl v době našich rodičů a hlavně prarodičů používán docela běžně i nadále. Dnešním generacím už toto označení většinou nebylo vůbec známo. Název Obora by však neměl zapadnout a v současné době se objevuje v novém významu. Přibližně v příštích třech letech má za Labem a za Smržovským potokem vzniknout (v místech bývalé zámecké obory) přírodně upravené území – Systém ekologické stability s názvem

Smiřice – OBORA.

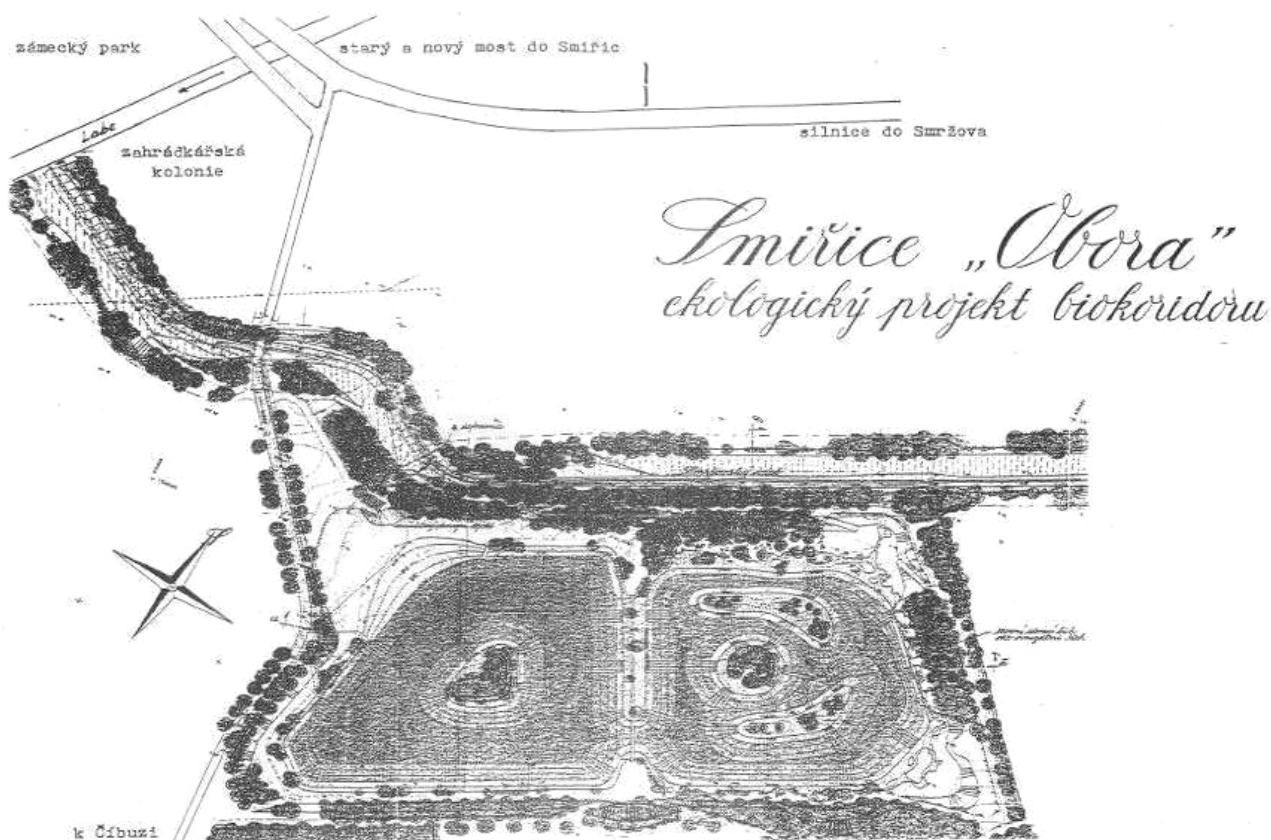
Práce již byly zahájeny a vy přijměte tuto první informaci o tomto ekologickém projektu. Pro vaši lepší představu je na další dvoustraně plánec. Do těsné blízkosti našeho města se dostane kus „původní“ přírody s poměrně velkou vodní plochou, kde se počítá i s možností koupání. Pokud jezdíte směrem na Číbuž, mohli jste si všimnout, že zde dochází k terénním úpravám. V současné době je skrývka ornice provedena přibližně na jedné třetině budoucího areálu (celková rozloha má být 18,45 ha).

Vodní plocha bude zhruba v polovině rozdělena lávkou. Blíže k silnici bude víceúčelová vodní plocha s mírně se svažujícím dnem o výměře 3,11 ha, určená i ke koupání. Dále od silnice bude vodní plocha biocentra o rozloze 3,04 ha. Biocentrum bude věnováno vodním rostlinám

a hnízdění vodního ptactva. Uvedená lávka bude součástí budoucí naučné stezky a bude sloužit k pozorování života v biocentru.

Kolem Smržovského potoka bude v šíři asi 50 metrů vytvořen tzv. biokoridor. Kolem vodních ploch i kolem Smržovského potoka budou vysazeny dřeviny, aby tak vznikl skutečně přírodní ráz tohoto celého areálu. Biokoridor kolem Smržovského potoka by pokračoval až za silnici Smiřice–Smržov, kde bude napojen na stávající lesíky, kde vznikne další biocentrum. Je už totiž vypracován plán vzniku podobných center nejen kolem Smiřic, ale i kolem okolních obcí.

Veškeré práce by měly být hotovy do 5 let. Toto číslo Zpravodaje už nedovolí více informací. Rozhodně to však není informace poslední. Čtěte proto o smiřické OBOŘE v dalších číslech Zpravodaje.

AKTUALITY

Sociální odbor MěÚ informuje

Informace k novému systému státní sociální podpory

Jistě se vám do rukou dostaly informační letáky Ministerstva práce a sociálních věcí ČR o systému státní sociální podpory. Je zde uveden přehled dávek, které budou namísto výplaty dosavadními

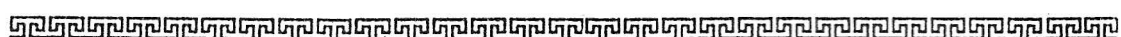
plátcí vypláceny okresními úřady.

Od 1. října 1995 budou poskytovány: rodičovský příspěvek, zaopatřovací příspěvek, dávky péstounské péče, porodné a pohřebné. Výplata přídavků na děti a státního vyrovnávacího příspěvku zatím zůstává beze změny.

Od 1. ledna 1996 budou okresní úřady poskytovat přídavek na dítě, sociální příplatek (namísto státního vyrovnávacího příspěvku), příspěvek na dopravu a příspěvek na bydlení.

Ve Smiřicích je zřízeno kontaktní pracoviště pro občany spádové oblasti. Toto pracoviště se nachází ve II. poschodí Městského úřadu ve Smiřicích a je v provozu již od začátku září tohoto roku. Bližší informace o zřízených kontaktních pracovištích a o úředních hodinách naleznete na úřední desce městského úřadu.

Věra Hottmarová, sociální odbor městského úřadu

Čekáte ještě na zavedení telefonu?

Pokud ještě marně čekáte na připojení na telefonní síť, pak podle dosavadních zkušeností je naděje dosti malá. V uzlovém telefonním obvodu Hradec Králové je evidováno stále ještě okolo 6 a půl tisíce nevyřízených žádostí. Přestože za první pololetí letošního roku bylo už zavedeno tolik nových účastnických stanic jako za celý loňský rok, situace v uspokojení zájemců o telefon se nelepší.

U nás ve Smiřicích bylo původně slibováno, že po uvedení nové digitální ústředny do provozu bude problém vyřešen. Ale jak informovali pracovníci SPT TELECOM, opět jsou vyčerpána všechna dostupná telefonní čísla. Podle nových sedmimístných čísel v digitální ústředně by se dalo soudit, že ve smiřické ústředně bude k dispozici celkem 10 000 čísel. Ve skutečnosti jen některým účastníkům MTO Smiřice byla přidělena nová čísla připojená na digitální ústřednu (v Černožicích všem!!). Protože však původní čísla již nebyla nikomu přidělena, dá se říci, že došlo jen k menší „kosmetické“ úpravě, která nikterak neuspokojila více dalších žadatelů o telefon. Na digitální ústřednu bylo přepojeno nebo připojeno zhruba 384 telefonních stanic. Digitalizace ústředny v rámci Smiřic způsobuje to, že účastníci původní a nové ústředny musí čekat dokonce déle na připojení než dříve. A nové telefonní stanice dostalo je jen několik místních firem. Ostatní zájemci musí opět čekat, protože prý už znovu nejsou „volná čísla“. Podle vyjádření ředitelství SPT TELECOM by k uspokojení všech zájemců mělo dojít do 3 let – t.j. do roku 1998. Ve Smiřicích by ještě do konce tohoto roku mělo být uspokojeno dalších 70 zájemců.

Nový ředitel na základní škole

Na smiřické základní škole, jak již mnozí jistě víte, došlo ke změně ve funkci ředitele. Ředitel Miroslav Volák ukončil službu ve školství dnem 30. června 1995 po 42 a půl letech působení na školách hradeckého okresu (v Černilově v letech 1953–1957, v Předměřicích n. L. v letech 1957–1968 a ve Smiřicích v letech 1968 až 1995) a odešel do starobního důchodu.

Obsazení místa ředitele bylo provedeno v souladu se zněním předpisů. V dubnu tohoto roku vyhlásil Školský úřad v Hradci Králové inzerátem v Hradeckých novinách konkurs na místo ředitele základní školy ve Smiřicích. Během 14 dnů se mohli zájemci do konkursu přihlásit. V zákonném termínu se přihlásil pouze učitel zdejší školy pan Petr Rohlena.

Vlastní konkursní řízení proběhlo na Školském úřadu v Hradci Králové dne 22. května 1995. Členy komise byli: za Školský úřad p. Jiří Heřmanský, za Českou školní inspekci Mgr. Květoslava Dřevíková, jako nestranná odbornice zde byla Mgr. Marie Jánská z Pardubic. Městský úřad Smiřice v této komisi zastupoval místostarosta p. ing. Milan Plšek a za učitele zdejší školy zde byl učitel a předseda odborové organizace učitelů p. Jan Voltr.

Pan Petr Rohlena v konkursu uspěl a byl jmenován novým ředitelem školy s platností od 1. července 1995. (Předávání školy proběhlo již během měsíce června.) V pravomoci ředitele školy je možnost navrhnout své dva zástupce. Pan ředitel Rohlena ponechal pro 1. stupeň dosavadní zástupkyni ředitele školy pí Ivanu Špryňarovou. Zástupcem pro II. stupeň školy navrhl nově učitele zdejší školy p. Luboše Bergmana.

Danisco Ingredients Bohemia
Palackého ul. 6
503 03 Smiřice
Czech Republic

Smiřický podnik koupený firmou **DANISCO Ingredients** pro nás bude asi ještě hodně dlouho „Pektinkou“. Musíme však vzít v úvahu, že vznikla nová česká akciová společnost **Danisco Ingredients Bohemia**. Tento podnik po několikaměsíčním přerušení práce opět vyrábí. Výrobní program byl zachován. Proto se zde znovu vyrábí jablečný pektin. Vyrábí se znovu i kvasný ocet, Pektavit (pomáhá snižovat hladinu cholesterolu v krvi – proto je u spotřebitelů oblíben), Pektogel (k výrobě ovocných zavařenin) a známý zavařovací přípravek Deko.

Smiřický závod je nyní prvním místem v celé východní Evropě, kde podniká jeden z největších světových výrobců potravinářských přísad. Podle sdělení technické ředitelky závodu Blanky Valušové se nyní vyrábí přibližně 200 tun pektinu ročně. Výroba pektinu by se měla v blízké budoucnosti několikanásobně zvýšit. V závodě pracuje v současnosti okolo 120 zaměstnanců. Zvýšení výroby si nevyžádá nábor většího počtu pracovníků, protože se počítá s využitím modernějších technologií.

Změny v závodě jsou pozorovatelné i bez exkurze uvnitř závodu. Travnaté plochy před závodem jsou vzorně posekané a i plotem je možno vidět, že všechny plochy uvnitř závodu jsou postupně upravovány (na úpravách se pracuje i ve volných dnech!). Jen aby jim tato snaha vydržela. A co by bylo zvlášť cenné – kdyby si z toho vzali příklad i ostatní smiřičtí podnikatelé i občané.

Na stožárech před závodem vidíme vyvěšený český prapor i prapor firemní. To neznámá, že v závodě stále něco oslavují – byl sem asi převzat zvyk z Dánska. Dánové nejen na svých závodech, ale např. i u selských usedlostí mají na stožárech vyvěšeny své prapory. Rozdíl je v tom, že jsou používány prapory o šířce kolem 20 centimetrů.

Jak je to se Státním statkem Smiřice?

Dvěma smiřickým podnikům připadla nevděčná úloha – Cukrovaru Smiřice i bývalým Státním statkům Smiřice. Na zdejší cukrovar byly převedeny dluhy z ostatních cukrovarů. Nenašel se proto nikdo, kdo by ho s padesátimilionovým dluhem koupil – není proto ještě definitivně určen jeho další osud.

Na našem okrese působily dříve čtyři státní statky. Chlumecký Státní statek byl určen k plnění restitučních nároků oprávněných osob. Část movitého majetku čeká ještě na zájemce. Veřejná soutěž na prodej tohoto majetku se měla uskutečnit do 31. srpna a tím měl chlumecký Státní statek svou činnost definitivně uzavřít.

Privatizační projekt Státního statku Smiřice byl předán ke schvalovacímu řízení. Příkazem ministra zemědělství bylo určeno 11 státních statků (včetně smiřického) k převzetí movitého majetku od ostatních statků, aby mohly splnit ty restituční závazky, které ještě na vyřízení čekají na pozemkovém úřadě.

Do Smiřic se měly převést nevyřízené nároky ze statků pěti okresů regionu. Pokud mají někteří restitučníci obavy z nesplnění jejich oprávněných požadavků, mají je zbytečně. Pokud by jejich nároky nemohl splnit statek, potom by je splnil pozemkový fond.

Do kdy tedy bude existovat smiřický Státní statek? Dokud nebudou vyřízeny poslední závazky na pozemkovém úřadě.

158

Policie informuje

158

Pozor na nové dopravní značení

V druhém čísle letošního Zpravodaje jsme informovali čtenáře o tom, že ještě v tomto roce dojde ve Smiřicích k instalaci nového svislého dopravního značení. Ke změnám už postupně dochází. Někde jsou po určitou dobu nové i staré značky. To by snad zatím ani tak nevadilo. Na dosti místech je však třeba, abychom při jízdě městem opustili zaběhnuté zvyklosti a abychom dopravnímu značení věnovali nyní spíše zvýšenou pozornost. Dosti uliček ve městě se totiž stalo jednosměrnými a někde se i směr jízdy změnil!

Kolaři i další „účastníci dopravního provozu“ by si měli uvědomit, že i jejich povinností je řídit se dopravními značkami a dodržovat dopravní předpisy. Jízda v protisměru v jednosměrné ulici by nemusela pro kolaře dopadnout dobře – automobilista je ve svém autě přece jen méně zranitelný!

Před školou je zakázán průjezd

Podle dřívější informace víte, že před školou by neměl být dopravní provoz. V minulé době byl tento požadavek řešen tím, že v Jiráskově ulici byl před školními budovami zakázán dopravní provoz dokonce všem vozidlům. Neměli tam tedy jezdit ani cyklisté. Praxi všichni známe – jezdili tam osobní i nákladní automobily, traktory – některé určitě i více než 60 km/hod! Při příchodu dětí do školy, v polední přestávce i na konci vyučování vznikaly velmi nebezpečné situace.

Ve spolupráci s policií bylo dohodnuto, že kromě dopravních značek bude přes silnici umístěna zamykatelná závora. V době vyučování bude zavřena – jinak zde bude provoz uvolněn (o prázdninách, v sobotu a v neděli). Již mnoho dobrých myšlenek ztroskotalo na nepochopení lidí. Najde se možná takový chytrák, který se závoře vyhne přes chodník nebo snad dokonce po

hřišti. Pak by snad ale měly následovat tvrdé postihy od policie nebo od města!?

Ještě před vydáním tohoto čísla Zpravodaje je možno reagovat na některé poznámky z řad občanů. Většinou zní: Který si tu závoru vymyslel? Vždyť motocyklista by mohl závoru přehlédnout a zabít se! Řidiči budou závoru objíždět po chodníku a po hřišti! Nač se ale potom po městě za nemalé náklady umisťují dopravní značky? V Jiráskově ulici před školními budovami byly už od února 1986 nejdříve značky „Zákaz vjezdu všem motorovým vozidlům“ a v poslední době tam byly značky „Zákaz vjezdu všem vozidlům“. Jen v době prázdnin byly značky překryty – jinak tam neměl být žádný provoz. A skutečnost?! Osobní automobily, motocykly, nákladní auta i traktory zde jezdily v kteroukoliv dobu. Na co by se vymlouval řidič v případě, že by porazil dítě!!! Potom by už bylo pozdě říkat, kdyby...

Ano – nastupuje ono známé, kdyby... Kdyby nedávno železničáři při posunu podle předpisu zajistili posunované vagóny, nemuselo přijít o život 16 mladých lidí... Kdyby řidič zájezdového autobusu měl v pořádku brzdy autobusu a kdyby dodržel dopravní předpisy, nemuselo dojít k těžké dopravní havárii... Bylo by jistě možno ve výčtu podobných kdyby pokračovat.

Otočme to „kdyby“. Kdyby naši občané dodržovali příkazy dopravních značek, nemusela se dávat před školu závor. Kdyby policisté nebo město dávalo za nedodržování předpisů citelné pokuty, určitě by se stav zlepšoval. Kdyby po městě jezdila očištěná auta a zemědělská technika s dobře zajištěným nákladem, byla by po městě větší čistota. Kdybychom neházeli odpadky na zem a do příkopů kolem města, byl by kolem nás lepší pořádek. Peníze za odstraňování nepořádku a za budování závor by mohly být věnovány na potřebnější účely.

Neběhá i váš pes po ulici?

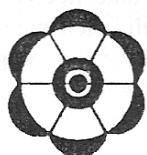

Z policejních záznamů toho tentokrát je velmi málo – dokonce není k dispozici žádný publikovatelný kriminální případ.

K módě poslední doby patří mít psa. Možno říci, že těžko lze něco namítat proti této zálibě. Majitelům těchto čtyřnohých psích miláčků by však mělo být známo, že by je neměli nechat volně pobíhat po ulicích nebo dokonce v polích. I na procházce s pánem (nebo s paní) by měli být psi na vodítku a s náhubkem. Pokud tomu tak není a pes se pohybuje volně, může dojít k nepříjemnosti – pes může někoho pokousat. U malého dítěte to může mít velmi nepěkné následky. Z nedalekého Černilova je znám případ, kdy pokousání malého děvčátka mělo za následek velmi vážné celoživotní nejen tělesné postižení. Pokud není znám původ zvířete, při pokousání mohou nastat dosti složité zdravotní komplikace s nutností očkování proti vzteklině.

Pes pobíhající po silnici může zavinit havárii motocyklisty nebo kolaře. Dalším problémem je venčení psů. I zde se hodně hřeší proti pořádku i proti hygieně.

Že nejde o prázdné mluvení, svědčí příklad z prázdnin, kdy policisté museli asistovat při odchytu toulavého psa, který u nás ve Smiřicích pokousal malé dítě. Po odchytu ho umístili do psiho útulku v Hradci Králové – Pouchově.

*Dobré lidské vztahy
jsou nečistější trvale obnovitelnou energií.*

Co jste hasiči, co jste dělali...

Těmito slovy začíná jedna písnička, ve které se říká, že hasiči nechali shořet pivovárek. Smiřičtí hasiči mají pořád co dělat. V první řadě se věnují údržbě techniky a nácvičku. V letošních horkých dnech několikrát pokropili ulice – alespoň na chvíli se osvěžil vzduch a opláchl se prach.

O letošních prázdninách měli výjezd a zasahovali při nočním požáru polní kůlny v Holohlavech. Shořelo zde celkem okolo 100 metráků sena a 100 metráků slámy v ceně asi 300 000 korun. Po lokalizaci požáru o půl druhé po půlnoci naši hasiči drželi službu ještě po celý den. Tuto noc vzplály v okolí Holohlav celkem 3 ohně. Těžko to byla náhoda – to chtěl někdo prověřit připravenost hasičů?

Naši hasiči objevili v Rodově starou hasičskou ruční stříkačku, na které je datum 1885. Z toho lze odvodit, že je stará 110 roků. Naši hasiči uznali, že by bylo škoda ji vyhodit do šrotu. Přetáhli ji do smiřické hasičské zbrojnice a dali ji do pořádku. Krásně ji nabarvili, mosazné a měděné díly vyleštili. Dnes už to je úplná historická krasavice, která je dokonce funkční. Rozhodně by ani zdaleka nestačila dnešním motorovým stříkačkám, ale určitě by mohla sloužit jako atrakce při různých slavnostních příležitostech.

Co je zvlášť potěšitelné – při zásahu v Holohlavech, při údržbě techniky i při renovaci staré stříkačky je vidět kromě starších zkušených hasičů i hasiče mladé.

Nebude asi na škodu, když si připomeneme, kam se můžeme u nás ve Smiřicích v případě požáru obrátit – kam můžeme zavolat:

Městský úřad ve Smiřicích	594 5036
DANISCO (Pektinka)	594 5013
Koubová Hana, Govorova 553	94 570
Štěpán Václav, Na Kršovce 80	594 1306

V odůvodněných případech můžete volat hradecké hasiče i z telefonních automatů bez drobných na číslo 150 (stejně je možno volat zdravotní pohotovost 155 a policii 158).

10th World - Gymnaestrada Berlin 1995

Nyní už nerozdělený Berlín přivítal ve dnech 9. – 15. července tohoto roku okolo 20 tisíc účastníků ze 36 zemí světa na velkém gymnastickém svátku. Přijeli sem špičkoví sportovci, ale hlavně ti, kterým gymnastický pohyb umožní prospět svému zdraví a mít radost z pobytu v kolektivu lidí. Na jedné straně přijeli ještě ani ne školou povinní a na druhé straně ti, kteří mají už určité potíže s klouby. Byli tam zdraví, ale také lidé pohybující se na invalidních vozíčkách. Ti chtěli nejen vidět, ale dle svých možností i sami přispět do bohatého programu. Všichni dohromady se postarali o nádhernou podívanou, málokdy

opakovatelnou atmosféru, o pohodu, hodně radosti a vzájemného lidského pochopení.

Gymnaestrády naplňují myšlenku porozumění, nenesou touhu po prvenství – to potom umožňuje naprostou otevřenost a vstřícnost. Nikdo zde nemá svá přísně střežená tajemství, naopak každý se rád podělí o své poznatky. Ukázala se i ohromná skromnost každého účastníka

tohoto setkání. To všechno je v dnešním moderním přetechizovaném světě velice cenný poznatek, který potvrzuje důležitost tělesné výchovy a sportu pro současný život. Na setkání gymnastů nebyl na prvním místě zájem o peníze, chyběly zde sportovní a funkcionářské aféry – proto bylo toto setkání pro všechny účastníky pohlazením na duši.

Česká výprava předvedla na berlínské gymnestrádě hromadnou skladbu pro 200 žen a 100 mužů. Mezi cvičenci byli zástupci z Čech i z Moravy – byli z Asociace sportu pro všechny, ze Sokola, z vysokých škol apod. Předvedli moderní skladbu vycházející z naší tradice hromadných vystoupení, která je určena těm, kteří mají rádi pohyb s hudbou a práci v kolektivu. Ve srovnání s ostatními výpravami se naše nemusela vůbec stydět – naopak všichni kladně hodnotili náročnou náplň, kvalitní provedení i pěkné oblečení.

Národní večer uskutečnila naše výprava společně se Slováky. I zde sklidili naši účastníci zasloužený úspěch. Jako velmi zdařilé se zde ukázalo spojení uměleckých (balet) a sportovních ukázek. Celý program tím získal vysoký kredit a velmi pěknou úroveň. Při některých vystoupeních nešetřili diváci častým potleskem.

I Smiřice byly na této berlínské gymnestrádě zastoupeny vlastně dvakrát. V první řadě se na vystoupení a úspěchu naší výpravy podílel jako dramaturg a režisér celého národního večera Dr. Vratislav Svatoň, kterého můžeme považovat za rodilého Smiřičáka.

Ze Smiřic se mezinárodního setkání gymnastů v Berlíně zúčastnili 4 cvičenci – účast jim umožnila sponzorským darem firma Autoklempířství – Juriček a peněžní příspěvek městského úřadu.

Gymnestrády se konají jednou za čtyři roky – 1 rok před letními olympijskými hrami.

Proto za čtyři roky znovu na shledanou na gymnestrádě ve Švédsku!

Do redakce přišel dopis – rádi zveřejňujeme

S opožděním, ale přece jen chceme, aby tyto řádky byly uveřejněny v našem Zpravodaji.

Jistě snad všichni, když vkročili na místní hřbitov, si všimli, že místo torza se tam opět tyčí restaurovaný ústřední kříž s ukřižovaným Kristem. Jeho rozepjaté ruce sporu s biblickým nápisem nám chtějí nevtíravě připomenout, že existují i jiné věci než časné.

Mnozí si řeknou, že hřbitov je ve správě města, a tak jeho povinností je atd... Ale když těch povinností s finančním zatížením je tolik...

A tak se domníváme, že je alespoň slušností poděkovat všem, kteří se o renovaci ústředního památníku z roku 1881 zasloužili: pracovníkům městského úřadu i restaurátorské firmě. Renovace je provedena kvalitně. Kéž by tomu odpovídala i údržba ostatní!

*Za MO KDU-ČSL Smiřice
Karel Novák, předseda*

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

Na Městský úřad ve Smiřicích přišel anonymní dopis – viz fotokopie:

Vážení !

Při svých prázdninových toulkách jsem náhodou narazil na obec ve Vašem obvodu působnosti, která se jmenuje Želkovice. Zde jsem potkal děti, které jsem kdysi učil a po několika minutách a dalším rozhovoru s občany jsem došel k názoru, že ani otec, ani matka nepracují a tudíž děti nechodí pravidelně do školy, nemají na autobus a jiné potřeby. Tato rodina se jmenuje [REDAKCE] a obec Želkovice.

Kdysi, když ještě žila babička a starala se o děti po všech stránkách, bylo vše v pořádku. Nyní nemá kdo rodinu řídit, děti jsou bezprizorní, otec pracuje jen namátkově, přídavky na děti nejsou/ což mě zaráží ??? /.

Když sleduji, jakou pozornost naše vláda věnuje sociálním otázkám, je mi to tak trochu líto. Váš úřad by měl podle mého názoru takové případy evidovat, přinutit tak, aby život dětí byl snesitelný. Předě nežíjeme ve středověku. Při příštích pochůzkách budu sledovat tento případ a budu se ptát na zajištění základních potřeb mých bývalých svěřenců.

S pozdravem

Na anonymní dopis odpověděla vedoucí sociálního odboru MěÚ pí Věra Hottmarová:

Obdrželi jsme dopis s kritikou práce našeho úřadu (viz výše). Pisatel nás nutí k odpovědnosti za rodinu, kterou neznáme. Neuvedomuje si jednu věc, že doba „vševědoucích“ národních výborů skončila a zásahy státu do rodiny musí respektovat základní lidská práva a právní předpisy.

Jsmo vděční za jakýkoliv podnět ze strany občanů, dokazuje, že nejsou lhostejní k osudům druhých. Jen mě zaráží, a to navíc v případě pisatele, pedagoga, způsob – anonym.

Šetření jsme ve zmíněné rodině za spolupráce Obecního úřadu v Hoříněvsi provedli. Zjistili jsme, že sociální situace rodiny odpovídá míře odpovědnosti této rodiny. Rodiče znají svá práva i své povinnosti. Rozhodně však popírám tvrzení o nesnesitelných podmínkách dětí. Pokud by taková situace zde byla, jistě by již dříve neunikla pozornosti školy i ostatních nejbližších spoluobčanů. Informace o možnostech sociální pomoci rodina má v dostatečné míře, je pouze na jejich zvážení, zda tuto pomoc využijí.

Bližší údaje nehodlám zveřejňovat, právo na soukromí mají i ti, kteří nám do „škatulek“ nezapadají.

Věra Hottmarová, vedoucí sociálního odboru

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti

narozené v období od 16. května do 15. srpna 1995
s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Klofera Petr
Rufrová Michaela
Košťálová Dominika
Škarytka Jan
Doležalová Jana
Đurček Martin

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období od 16. května do 15. srpna 1995:

červen	Milan Ende Blanka Kudrová Pavel Brož Dagmar Jirousková
červenec	Petr Jungmann Milena Radoušová JUDr. Pavel Rousek Leona Hofmanová

Tomáš Vír
 Libuše Kotlantová
 Jaroslav Dvořák
 Pavlína Mezeiová
 srpen Jiří Macháček
 Regina Košťálová
 Martin Hubka
 Iveta Madarászová
 Zdeněk Levko
 Eva Paradiová

Byl uzavřen i jeden církevní sňatek ve farním kostele Narození sv. Jan Křtitele v Holohlavech:

červenec Josef Hájek
 Jitka Hrochová

BLAHOPŘEJEME

JUBILANTI z období od 16. května do 15. srpna 1995:

90 let	Nosková Marie	Smiřice, Mlýnská 111
85 let	Valentová Milada	Smiřice, Gen. Govorova 575
80 let	Lagron Jaroslav	Smiřice, Ohrady 341

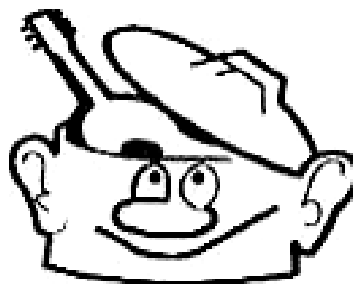
Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 16. května do 15. srpna 1995

Stránská Anna	Smiřice 302	1910	21. 6. 1995
Kupková Anežka	Smiřice 88	1908	30. 6. 1995
Hník Otakar	Smiřice 61	1920	5. 7. 1995
Ducháčková Mariana	Smiřice 111	1915	6. 7. 1995
Šťastná Marie	Smiřice 250	1911	7. 7. 1995
Burešová Anežka	Smiřice 192	1903	11. 7. 1995
Kuchtík Josef	Smiřice 512	1932	2. 8. 1995

Stanislava Klimešová, matrikářka

Smiřický hrnec

Už po osmé v průběhu 16 let (před rokem 1989 byla vynucená přestávka) uspořádala Společnost Smiřického hrnce spolu s Městským úřadem a Městským kulturním střediskem ve Smiřicích v sobotu 2. září 1995 v areálu zámku 8. ročník celostátního festivalu SMIŘICKÝ HRNEC 95.

Tento, možno říci, již celostátní festival písničkového i jinak hudebního humoru a švandy přivítal i letos srdečně každého, „kdo se smíchem odchází“. Smiřický hrnec se už stává všeobecně známým a mezi účinkujícími nacházíme již pravidelně známé protagonisty dobré hudby i dobré zábavy.

„Zlatem na sůl do společného hrnce“ přispělo celkem okolo 50 firem ze Smiřic, Hradce Králové i odjinud – pomohl i Městský úřad ve Smiřicích a významně pomohl i Okresní úřad v Hradci Králové. Jen díky darům a sponzorství se může Smiřický hrnec uskutečňovat a vstupné pro diváky je přijatelné.

I když počasí ani letos „Hrnci“ nepřálo, přišlo se okolo 1 000 příznivců pěkných písniček a dobré zábavy podívat na 28 souborů se 140 účinkujícími. Zaujali mnozí, ale přímo bouře smíchu vyvolaly svými vystoupeními skupiny Nadoraz a Lokálka. „Vařilo se“ na dvou pódii – diváci si mohli vybrat. Skupina Nadoraz uspořádala Čaj o půl čtvrté nad Labem aneb Dnes hrajeme potichu. Vystoupila opravdu nad Labem – na starém Tyršově mostě.

A kdo letos vyhrál putovní Smiřický hrnec? Držitelé této ceny byli známi již při zahájení festivalu. To byla letošní novinka – pořadatelé o držitelích putovní ceny rozhodli tentokrát losem – získali je Originál Indigo a Pepa Štross (už loni se totiž projevil velmi malý zájem o soutěžení).

Jak potvrdil zakladatel a jeden z organizátorů Smiřického hrnce Václav Šust, pořádání tohoto festivalu se daří jen díky sponzorům. Sehnat skupiny, které by měly ve svém repertoáru legraci, ubývá (a námětů pro legraci by se našlo jistě dost!).

Jsou i interpreti, kteří by na Smiřický hrnec přinesli vynikající legraci (např. Ivan Mládek, Šíp s Uhlířem), ale jak taková vystoupení zaplatit?!

Přejme si, aby se Smiřický hrnec dočkal dalších ročníků, měl pěkné počasí, štědré sponzory, dostatek interpretů dobré zábavy a hodně diváků, kteří budou „s dobrou náladou odcházet“.

TENIS

TENIS

TENIS

TENIS

Pamětníci soutěžili

V sobotu 19. srpna tohoto roku uspořádal tenisový oddíl TJ Sokol Smiřice již 19. ročník „Turnaje pamětníků“. Na turnaj jsou každoročně zváni bývalí i současní členové tenisového oddílu starší než 40 let. Letošního ročníku se zúčastnili 22 hráči, kteří soutěžili ve čtyřech kategoriích.

V kategorii do padesáti let zvítězil ing. Ladislav Jirousek před ing. Radko Baborákem a Petrem Matuškou. Ve skupině do šedesáti let se umístil Jiří Finek před JUDr. Jaroslavem Koudelkou a Vlastislavem Svatoněm. Ve skupině hráčů do sedmdesáti let zvítězil Miloslav Sochor před Jaroslavem Svatoněm a Miloslavem Svatoněm. V nejstarší kategorii nad 70 let zvítězil Bohumír Šmejda nad Zdeňkem Runkasem – kondice obou těchto hráčů byla obdivuhodná.

Počasí turnaji přálo, občerstvení během turnaje i při večerním posezení obětavě zajistily pí Irena Jirousková a pí Zdena Dvořáková. Všechno proběhlo k plné spokojenosti hráčů i pořadatelů.

Již nyní zveme všechny bývalé smiřické tenisty na příští jubilejní 20. ročník turnaje.

Ing. Milan Plšek, TJ SOKOL Smiřice

Čtvrtek 21. září 1995

OZVĚNY VČEREJŠKA

Smiřický písniček včera vydal oběti - dva utonulé bratry

Smiřice - Včera v 10 hodin vylovili členové Hasičského záchranného sboru z písničky mrtvolu muže a ve 14 hodin pak policejní potápěči druhé bezvládné mužské tělo.

V sobotu dopoledne si vyjeli na kolech dva bratři (1959 a 1973) ze Smiřic na houby. Když se nevrátili domů, za-

policistům. Ti hned následující den začali pátrat v místech, po kterých mohla vést jejich cesta do lesa - mezi Láhem a písničkou až k myslivecké chatě. Bezvýsledně. Neúspěšné bylo i pátrání po všech možných zdravotnických zařízeních. Až šaty toho staršího, které se našly na břehu písničky, a informace, že na hladině plave lidské tě-

lo když byly nařizeny soudní pitvy, dš se zřejmě vyloučit, že by smrt obou bratrů zavinila další osoba. Vzhledem k tomu, že starší muž byl oběšen a mladší nikoliv, dš se spíš předpokládat, že jeden se šel koupat a když měl ve vodě potíže, druhý mu šel na pomoc... Přesto se případ dš vyšetřuje; ve včerejší pod-

158 Poslední zprávy policie:

- 1) V případě bratrů M. J. (36 let) a P. J. (22 let) šlo skutečně o utonutí. Případ byl důkladně prošetřen a prokázalo se, že nejde o násilný trestný čin, ale o nešťastnou událost.
- 2) K 1. 10. 1995 bude velitel smiřických policistů por. Malina (odchod z důvodu studia) nahrazen poručíkem Petrem Lučickým. Kromě toho byl sbor policistů posílen o další 2 muže. Zdejší oddělení bude mít nyní 9 policistů – plánovaný počet pro zdejší oddělení je 12 + 1. Vyvstává otázka umístění policejního oddělení, protože majitel domu s pronájmem dosavadních místností váhá. Pro plánovaný počet policistů bude třeba větší prostory pro OOP.
- 3) Velitel okresního oddělení Policie ČR z Hradce Králové uvedl na zasedání městského zastupitelstva, že bezpečnostní situace na Smiřicku je vcelku stabilizovaná. Během uplynulých 9 měsíců tohoto roku docházelo k běžné trestné činnosti bez výrazného vybočení. Došlo pouze k jednomu přepadení v prodejně textilu IRTEX – pachatel byl již druhého dne dopaden.

V našem okolí došlo od začátku roku ke 164 trestným činům, z nichž 93 (57 %) bylo objasněno. Administrativně bylo vyřešeno 189 přestupků a blokovými pokutami bylo vyřízeno 877 přestupků.

Z PRAVODAJ Smiřic a Rodova

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Ve Smiřicích předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 20. 11. 1995

Náklad 310 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,– Kč.